

Plastyka 5

Przypominam o zadaniu domowym.

Zapiszcie proszę temat: Węgiel nie taki czarny.

Na dzisiaj przygotowałam dla Was lekcję o węglu, która jest kontynuacją wpisu z zeszłego tygodnia. Węgiel był jednym z najstarszych surowców używanych przez artystów. Przez wieki rysowano nim na każdym podłożu – na ścianach w jaskiniach, na płótnie, pergaminie, papierze, na drewnie.

Swoją popularność zawdzięcza między innymi temu, że nie ma problemów z jego pozyskiwaniem, produkuje się go bowiem z różnych gatunków drzew - brzoź, lip, czy nawet drzew owocowych. Nie odbija światła tak jak grafit. Jest wykorzystywany głównie do szkiców oraz portretów żywych modeli.

Pierwsze ślady użycia węgla w sztuce datowane są na ok. czterdzieści tysięcy lat p.n.e.,

Dla porównania, wynalezienie koła to połowa czwartego tysiąclecia p.n.e.!

Początkowo rysowano węglem roztartym z tłuszczem lub wodą sylwetki zwierząt i ludzi, jednak rysunki te nie dotrwały do naszych czasów.

W późniejszych epokach z węgla korzystali wszyscy wielcy artyści: Michał Anioł, Leonardo Da Vinci, Monet, Vincent Van Gogh, Olga Boznańska, Tamara Łempicka, czy Pablo Picasso.

Węglem pracuje się bardzo podobnie, jak ołówkiem. Dłonią należy wykonywać szybkie, zamaszyste ruchy. Kreski najlepiej stawiać blisko siebie, a następnie pokryć je kreskami w przeciwnym kierunku.

Cieniowanie węglem jest intuicyjne i polega na tym, że im mocniej przyciska się go do kartki – tym intensywniejsza barwa powstaje, analogicznie – im mniejszy nacisk przykładamy, tym jaśniejszy odcień uzyskujemy. Jeśli kreski są stawiane starannie, rysunek wygląda na bardziej precyzyjny, natomiast kreski stawiane zamazywanie dają wrażenie mniej dokładnego, swobodnego szkicu.

Jeśli artysta chce uzyskać delikatne, cienkie kreski – powinien użyć węgla twardych, miękkie natomiast pozwolą mu na wykonanie szerokich, intensywnych kresek, mniej „szarpanych”, przypominających wygładzone ślady pędzla. Ciekawy efekt daje także rozmazywanie węgla. Do rozcierania go służą na przykład tzw. "wiszery", czyli łopatki lub pałeczki z miękką, filcową końcówką.

Używanie węgla ma jeszcze jeden plus - w razie pomyłek, można usunąć go przy pomocy papierowego ręcznika albo gumki chlebowej, która ma postać zbliżoną do plasteliny i wchłania węgiel. (gumka dlatego nazwana jest chlebową, ponieważ przed jej powstaniem używano w tym charakterze zwykłego chleba). Oczywiście podczas rysowania węglem możemy użyć także gumki ołówkowej, która nie wyciera, a rozmazuje pociągnięte nią obszary rysunku.

Jeśli chodzi o podłoże, warto wybrać miękki, drobnoziarnisty papier. Do zabezpieczenia gotowych prac przed przypadkowym rozmazaniem używa się werniksu (specjalnego spreju), ale na początek wystarczy mocny lakier do włosów.

Mam jeszcze dla Was ciekawostkę :)

Wszyscy wiemy, że węgiel jest koloru czarnego. Ale węgiel rysunkowy w kredce występuje jeszcze w kolorze białym. Biały węgiel stosowany jest głównie do rysunków na ciemnych papierach lub do tworzenia rozbłysków na pracach wykonanych węglem czarnym.

<https://youtu.be/kFOcN4IRXFg>

Po obejrzeniu filmu narysuj:

1. Widoczek
<https://youtu.be/14CepnvsHal>
2. Twoje ulubioną zwierzę.

Wybierz jedno powodzenia.